

om autorisation, tavshedspligt, indberetnings- og anmeldelsespligt, om betaling og om straf og påtale.

Dernæst er der i lovforslaget optaget visse bestemmelser, der nu indeholdes i instruks for alle til praksis berettigede jordemødre af 9. marts 1934, hvilken instruks iøvrigt kan forventes afløst af nye bestemmelser.

I det følgende gøres der i korthed rede for lovforslaget under fremhævelse af de vigtigere punkter, på hvilke forslaget adskiller sig fra den nugældende lovs almindelige regler om alle til praksis berettigede jordemødre.

Kapitel I. Ret til at udøve jordemodergerning.

For såvidt muligt at sikre, at de personer, der udøver jordemodergerning, er fuldtud egnede hertil, foreslås det, at kun den, der har modtaget en særlig *autorisation*, skal have ret til at udøve jordemodergerning og betegne sig som jordemoder, jfr. § 1, idet der for at opnå en sådan autorisation — udover lærebrev som jordemoder her i riget — i § 2, stk. 2, kræves opfyldt visse betingelser, der ganske svarer til de i § 2, stk. 2, i lov nr. 72 om udøvelse af lægegerning af 14. marts 1934 stillede vilkår for at opnå autorisation som læge.

Også personer med jordemoderuddannelse i udlandet vil, når ganske særlige omstændigheder taler derfor, iflg. en bestemmelse i § 3 kunne opnå tilladelse til at udøve jordemodergerning her i landet.

Reglerne i forslagets § 4 om *fratagelse af retten til at udøve jordemodergerning*, fordi den pågældende jordemoder af visse grunde er farlig for sine medmennesker, svarer ganske til § 5 i lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Kapitel II. Jordemoderens pligter.

Den i forslagets § 6 omhandlede pligt for en jordemoder til at vise omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af sin gerning svarer til lægens pligt efter lægelovens § 6. I lighed med, hvad der er tilfældet for lægers vedkommende, er der foreslået en særlig *straffebestemmelse for grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed* i udøvelsen af kaldet, jfr. forslagets § 19.